

Het werd een paard, want het roze was op

Expositie

'Toeval gezocht', jonge kinderen exposeren in het Stedelijk Museum CS Amsterdam. Te zien t/m 6/1.
Info: www.stedelijk.nl en www.toevalgezocht.nl

In een vitrine van het Stedelijk Museum CS staat een dier, opgebouwd uit houten blokjes en gekleurd touw. Daarnaast ligt een briefje met de tekst: „Dit is een paard. Eigenlijk moest het een varken worden maar het roze was op.” In de expositie met kinderkunst 'Toeval gezocht' is onderzocht hoe je de experimenteerdang van jonge kinderen kunt stimuleren. De werkwijze die hieraan voorafging lijkt gecompliceerd, met veel verschillende stappen. Het kunstenaarsduo Liet Heringa en Maarten van Kalsbeek, dat in een museumzaal aan de overkant te zien is met de expositie 'Cruel Bonsai', verzorgde een workshop voor vijftien kunstenaars die vervolgens ieder op een school aan het werk gingen.

Daarnaast lieten ze zich inspireren door de 'reggio emilia-benadering',

een uit Italië afkomstige vorm van kunstpedagogie die kinderen stimuleert zich in alle mogelijke creatieve talen uit te drukken. Dit in de hoop om in het kunstproject een verbinding te leggen tussen de artistieke taal van Heringa en Van Kalsbeek en de talen van de kinderen. Het resultaat is een wat rommelige expositie, die aan een geheim kindermuseum doet denken waar volwassenen lekker niets van kunnen begrijpen. Maar als je goed speurt zie je geweldige kinderkunststukken. Zoals een 'geurschilderij van geurblokken', waarin een jongetje gaatjes heeft geboord om de geur van het hout beter te kunnen ruiken. Of een 'mondenboom' van een tak vol lippen in hartrood, besserood en liedjesrood.

Ook een berg lappen met briefjes ertussen fascineert, net als de 'ingepakte taart' of de frommelige spulletjes van klei die als kostbare juwelen in een vitrine liggen. Maar het pronkstuk is de in een berg touw 'ingepakte Sinterklaas'. Wie daarna doorloopt naar 'Cruel Bonsai' ziet een link. Heringa en Van Kalsbeek creëerden een imaginair plantenrijk

in materialen als kunsthars, porselein, glasvezel en raffia.

Inspiratie voor de vormen en kleuren deden zij op tijdens een verblijf in Zuid-Korea, waarvan een serie foto's op de wanden verslag doet. Tussen de piepkleine en levensgrote struiken in grillige vormen en levendige kleuren, zit ook een serie door planten overwoekerde heiligenbeelden. Net als de 'ingepakte Sinterklaas' in de kinderepositie, denk je dan enthousiast.

Desondanks doet de link tussen de werkwijze achter de kunstexpositie en die van de kinderepositie nogal gekunsteld aan. 'Toeval gezocht' zou net zo goed op zichzelf kunnen staan. Wie de experimenteerdang van kinderen wil stimuleren, hoeft toch niet zo'n lange weg tussen kunst en kind te volgen? Kinderen weten zélf heel goed hoe je een expositie maakt van eigen kunstwerken. Bij de ingang van 'Toeval gezocht' staat het door hen op een serie bordjes beschreven: 'zoeken', 'juttten', 'verzamelen', 'meenemen', 'onderzoeken' en 'ordenen'.

Anita Twaalfhoven

